

her taler om en gammel Praxis, saa gaaer jeg ikke blot tilbage til 1832, da den nugældende Forordning om Afgifterne af frivillige Auktioner over Handelsvarer udkom, thi denne Forordning har ikke Andet end forandret Satsene for Salairerne, men der bestod allerede tidligere en Forskjel imellem frivillige Auktioner over Handelsvarer og andre Auktioner. Denne Forskjel lader sig føre tilbage lige til 1693; saalænge har Forskjellen bestaaet og været kjendt i Lovgivningen, og om dens Begrænsning har der ikke hersket væsentlige Tvivl. Naar man spørger om Begrebet Handelsvarer, da mener jeg ogsaa, at man nærmest maa see hen til selve den Lovgivning, der derom er givet, thi Ordet er i og for sig noget elastisk. Men naar man seer hen til denne Lovgivning, da taler den i 1693 om „Kjøbmandsgods“; i en senere Anordning kaldes den det Samme: „Kjøbmandsgods og Kramvarer“, og endnu senere hedder det i en Lovbestemmelse derom „Handelsvarer“, som sælges i Partier, der efter Lovgivningen er Gjenstand for Handel en gros“. Dette er denne Definition, der endnu gjælder; men nu at betragte Auktioner over Skoveffecter som Auktioner over en gros Partier vil man dog vistnok finde temmelig stridende imod Forholdenes Natur. Jeg kan iøvrigt tilføje endnu anføre et positivt Datum for, at Forholdet ogsaa har været saaledes opfattet, som jeg nu har angivet, af det tidligere Cancelli, som jo var den Autoritet, der dengang havde den øverste Myndighed i Sportelsager. Der indkom nemlig i 1817 et Spørgsmaal til Cancelliet af en noget beslægtet Bestaaenhed; Spørgsmaalet var ikke om, hvad Auktions-salairret var for Skoveffecter, thi det var Noget, som det ikke let kunde falde Nogen ind på at nære Tvivl om, men det havde en anden Grund. Der skulde nemlig afholdes Auktion over noget til Fordeel for Statskassen confiskeret Døgebrænde, og det Spørgsmaal opstod da: skal denne Auktion betragtes som en Auktion, der afholdes i de kongelige Skove, og skal Salairret altsaa beregnes efter, hvad der derom er foreskrevet, eller skal det almindelige Auktions-salair beregnes? Cancelliet besvarede Spørgsmaalet derhen, at der for-

uden Incassations-salair vilde være at beregne de sædvanlige 4 Procent i Auktions-salair. Det er kun disse Bemærkninger, som jeg har troet endnu at burde fremkomme med Hensyn til det foreliggende Spørgsmaal.

Formanden: Det 1ste Medlem for 10de Kreds har Ordet.

Jessen: Jeg frasalder Ordet.

Melchior: Jeg skal ikke opholde det ærede Thing længe. Isald de Betragtninger, som det ærede 10de kongevalgte Medlem (Utsig) nu anstillede, og hans derpaa støttede Fortolkning af Ordet „Handelsvarer“ ere rigtige, vil det jo ikke være nødvendigt nærmere i Lovforslaget at gaae ind paa en Forklaring af, hvad „Handelsvarer“ betyder, idet det vil vise sig, at man i Praxis har en fuldkommen rigtig Forestilling derom. — Da jeg begjærede Ordet, var det iøvrigt navnlig for at gjøre nogle Bemærkninger til min høitæredede Sidemand (Madvig) angaaende de Indskrænkninger, som han meente, at man kunde gjøre i Henseende til Handelsvarer, saaledes at den foreslaaede Moderation i Afgifterne af Auktioner over dem ikke skulde komme til at gjælde om Auktioner over indenlandske Handelsvarer. Jeg troer, at det vilde være ganske overordentligt uheldigt at stille den hele indenlandske Production under tungere Wilkaar end den udenlandske, og man har slet ikke Ret til at drage nogen Slutning i saa Henseende fra de hidtil stedfindende Forhold med Hensyn til Auktioner, idet det jo er givet, at indenlandske Varer ligesaa lidt som udenlandske under de hidtilværende Handelsforhold kom til Auktion, fordi Auktionerne vare bebyrdede med saa store Omkostninger, at man i Reglen ikke vilde kunne søge Varerne afhændede paa denne Maade med Fordeel, men det overhovedet var billigere at skaffe sig dem afhændede gennem Mellemhandlere eller Commissionairer. Det er Lovgivningen, der har forhindret Auktioner, hvorved altsaa Statskassen ingen Indtægter har faaet af saadanne, og Omsætningen har været bebyrdet. — Det er altsaa især fra et merkantilt Standpunkt, at